

MENANΔPOY

(Cμ.) ἀδελφός. ἀλλὰ δεῦρο προς[
ἡμᾶς γὰρ ἔνδον προς[

310

XOPΟΥ

ACTVS V

(KIXHClAC)

ἐμοὶ τί σὺ σπουδαῖο[ν
ῶστ' ἄξιον ταύτης φ[ανῆναι τῆς ὁδοῦ
ἢν κεκόμικάς με δεό[μενος
ἀεὶ τι μικρὸν ἔτι προέρχεσθαι; τίς εἰ;
ἄξιον, ἀκριβῶς ἵσθι, γιν[ώσκειν τόδε.

315

(Θη.) τίς εἴμι; μὰ τὸν Ἡφαιστ[ον
σπουδαῖον ἂν δέξῃ μ[
λαλοῦντα γάρ σε θηρι[
πρὸς τὸν τελώνην λιθι[
σπασάμενον εὐθὺς ημ[
]ρισμο[

320

(omnino perierunt uersus iii, proximorum xx litterae
supersunt xxxiv, deinde perierunt uersus circa iv)

(Κι.) οὐκ εἰς τὸν ὅλεθρον—

⟨Θη.⟩ χαλεπὸς ἥσθα.

(Κι.) —ἀποφθερεῖ

ἀπ' ἐμοῦ; Κιχησίαν σὺ τοιοῦθ' ὑπέλαβες
ἔργον ποήσειν ἢ λαβεῖν ἂν παρά τινος
ἀργύριον. ἀδίκου πράγματος. Κιχησίαν;

345

(Θη.) Σκαμβωνίδην γε τὸ γένος· εὖ γ'. ἀρ' ὑπέλαβες;